

РЕШЕНИЕ

№ 6976

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 18.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7798** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Е. Г. Г. с постоянен адрес – [населено място], [улица], ет. 4, ап. 8 срещу Решение № Ж-634/14.07.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което административното производство е прекратено.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение на КЕВР е незаконосъобразно. Твърди се, че административното производство е прекратено, без да са разгледани въпроси, имащи отношение към правилното решаване на спора. Жалбоподателят счита, че решението е постановено при съществено нарушение на материалния закон и че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като преписката бъде върната на КЕВР със задължителни указания.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се явява лично. Прави възражение за прекомерност на възнаградението на ответника и заинтересованата страна. Не претендира разноски.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. К., който моли подадената жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД – в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата, не претендира разноски.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Е. Г. Г. е собственик на следния недвижим имот: УПИ IV-269 с идентификатор 37352.501.269, заедно с жилищна сграда, находящ се в [населено място], общ. Г., видно от съдържащите се в административната преписка писмени доказателства – Нотариален акт за собственост върху недвижим имот № 47, том II, рег. № 4773, дело № 203/2018 г., Скица на ПИ с № 15-432210-20.05.2019 г., придобит на 06.1.2018г. чрез покупка от Ж. Х. П. и С. И. Л.. Същият сочи, че през 2022г. поради провисване вследствие на буря се е наложило проводниците да се премахнат от служители на електроразпределителното дружество. На 03.04.2023г. Г. в офис на ЕР Север е отправил искане да се прехвърли партидата на електрозахранването на къщата на негово име, като е представил нужните документи. Същият бил уведомен по телефон, че е необходимо да се открие процедура по ново присъединяване, за да се възстанови захранването.

С Искане с вх. № 6456585/03.04.2023 г. до „Електроразпределение Север“ АД жалбоподателят е заявил искане за установяване на партидата за електроенергията за имота. Представил е необходимите документи. По този повод е извършена проверка, като за резултатите от нея е съставен КП1050404-1/07.04.2023г., видно от който не е установено наличие на партида за електрическа енергия, а посоченият електромер не е собственост на Е. Север, дружеството няма информация дали този електромер е захранвал обект и кой обект е захранвал. Е. Север“ АД е отговорило на жалбоподателя, че при извършената проверка не е открита действаща партида и посочения електромер не е собственост на дружеството, както и че жалбоподателят следва да предостави документи, удостоверяващи, че процесният обект е бил присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството, а при липса на такава възможност, за възстановяване на електрозахранването на обекта е необходимо да бъде започната процедура за ново присъединяване по реда на Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредбата/.

Срещу този отказ Е. Г. Г. е подал жалба до КЕВР с вх. № Е-11Е-00-6 от 27.04.2023 г. В Решение № Ж-634/14.07.2023 г. на КЕВР, е прието, че Е. Г. не е предоставил доказателства за предходно присъединяване на имота към електроразпределителната мрежа. Соци се, че процесният електромер не е собственост на „Електроразпределение Север“ АД и че съществуваща партида за процесния имот липсва. Посочено е, че липсват данни служители на дружеството са прекъснали и отстранили проводниците, както и че от въздушната мрежа ниско напрежение няма захранване към имот на жалбоподателя. Съгласно нормативните изисквания на Наредба№6 за електроснабдяване на съществуващ обект, който не е присъединен към електрическата мрежа, се подава искане за проучване на условията за присъединяване. С оглед гореизложеното жалбата е отхвърлена като неоснователна, а административното производство – прекратено.

В хода на съдебното производство са приети писмените доказателства, приложени по административната преписка. Разпитана е свидетелката Ж. П., предходна съсобственичка на имота, от чиито показания се установява, че в имота електрозахранване е имало до 2018 г., когато е продаден на жалбоподателя Е. Г..

По делото е изготвена и приета и СТЕ, която дава следното заключение: Към 07.04.2023 г., в отчетната система на „ЕРД Север“ АД, за процесния имот е имало

открита клиентска партида. Липсват данни за начисляване на електроенергия и заплащане на такава в процесния имот. Не се установяват данни за преустановяван на електрозахранването, същото е било преустановено към датата на съставяна на КП от 07.04.2023г., не се установява и причината за прекъсване на електрозахранването. Електрозахранването на процесния имот е било преустановено не по-късно от 07.04.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок за оспорване на административен акт от страна, която е адресат на акта, срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност индивидуален административен акт, което обосновава нейната допустимост.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай се установява, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59, ал.1 АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа – издател на акта. Решението е издадено с посочено правно основание – 22, ал.1 и ал. 7 от ЗЕ, във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейности в енергетиката.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

В случая предмет на спор между страните е обстоятелството дали процесният имот е присъединен към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД и съответно за новия собственик възниква ли задължение за подаване на искане за проучване на условията за присъединяване.

Съгласно чл. 122, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката „лицензиантите са задължени да осигуряват надеждно, качествено и

непрекъснато снабдяване на клиентите освен в случаите на спиране и прекъсване на снабдяването при: 1. извършване на планови или аварийни ремонти на преносната и разпределителната мрежа; 2. определен от компетентен държавен орган ограничителен режим за ползване на електрическа енергия, топлинна енергия и природен газ; 3. неплащане на дължими суми; 4. договорни нарушения на клиентите, за които такава санкция е приложима“.

Съгласно чл. 7. Ал. 1 от Наредба № 6 ОТ 28 МАРТ 2024 Г. ЗА ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ НА ОБЕКТИ КЪМ ЕЛЕКТРИЧЕСКИТЕ МРЕЖИ за проучване на условията за присъединяване на обект за потребление към електрическата мрежа се подава писмено искане до съответния мрежови оператор по местонахождение на обекта в случаите по т. 11. - за електроснабдяване на съществуващ обект, който не е присъединен към електрическата мрежа; т. 12. - за присъединяване на обект с преустановено присъединяване към мрежата;

От събраните в административното производство доказателства се установява, че жалбоподателят е закупил на 06.11.2018г. имот от Ж. Х. П. и С. И. Л., за последната има данни, че е починала, като по силата на НА № 47 по н.д.№203/2018г. става собственик на имот, в който е построена къща, находящ се в [населено място], общ. Г.. От Е. Г. е подадено заявление за възстановяване на електрозахранването на имота и прехвърляне на партидата на негово име. При извършена проверка в информационната система на електроразпределителното дружество е констатирано, че не е открита действаща партида и че посочения електромер не е собственост на дружеството. Дружеството сочи още, че жалбоподателят следва да предостави документи, удостоверяващи, че процесният обект е бил присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството, а при липса на такава възможност, за възстановяване на електрозахранването на обекта е необходимо да бъде започната процедура за ново присъединяване по реда на Наредба № 6/ 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Установено е и, че няма данни да е прекъснато захранването към имота от служители на дружеството.

Безспорно е по делото, че към настоящия момент в имота е преустановено електрозахранването. Това се потвърждава както от жалбоподателя, така и от изготвената и приетата по делото СТЕ, която се цени от съда като неоспорена от страните, компетентна и пълна, основана на събраните по делото доказателства.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че за клиента Г. е наличен клиентски номер /цифров код/, който идентифицира клиента, но служи единствено за заявяване на услуги или запитвания, наличен е и абонатен номер, който указва обекта, който дружеството снабдява с електроенергия и че в обекта се е намирал монтиран електромер. За обекта не се установява да е открита партида, да е начислявана ел. енергия, нито да е заплащана такава, както и че към 07.04.2023г. електрозахранване не е имало. Следователно при липса на захранване на имота, както и на такива за откриване на партида за този имот в Е., то съгласно цитираната по-горе разпоредба на Наредба №6 следва да се подаде писмено искане до съответния мрежови оператор за присъединяване. В тази връзка изложените изводи в решението на КЕВР, че за съществуващ обект, който не е присъединен към електрическата мрежа, е необходимо да се подаде искане за проучване на условията за присъединяване по реда на Наредба №6/24.02.2014г., са законосъобразни. Органът правилно е приел жалбата на Г. за неоснователна, тъй като същият е собственик на имот, за който липсват данни да е

бил присъединен към електроразпределителната мрежа; има регистрирани клиентски номера за обекта, но не е консумирана електрическа енергия, нито е заплащана такава, а електрозахранване не е налично, като не е ясно дали и кога е било преустановено. Не са представени доказателства за присъединяване на обекта към електропреносната мрежа, а наличието на електромер не означава присъединяване към нея. Тези изводи не се опровергават нито от СТЕ, нито от свидетелските показания, които сочат единствено, че в къщата е имало електрозахранване, но това обстоятелство не се отъждествява с присъединяване на обекта към мрежата, още повече, че е установено, че от въздушната мрежа ниско напрежение от трафопост „Кметовци-2“ към имота на Г. няма захранване. Приложеното от жалбоподателя съдебно решение не е по идентичен казус, поради което и не следва да се съобразява.

Поради изложеното се налага извод, че решението на КЕВР е правилно законосъобразно.

При този изход на спора, направените по делото разноски за СТЕ следва да се възложат на жалбоподателя, същите са в размер на 1386,00 лв. /хиляда триста осемдесет и шест/, изплатени от бюджета на съда, както и разноски на ответника за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/сто/ лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62-ри състав

РЕШИ:

ОХВЪРЛЯ жалбата на Е. Г. Г. срещу Решение № Ж-634/14.07.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА Е. Г. Г. да заплати разноски по делото в размер на 1386,00 лв./хиляда триста осемдесет и шест/ по сметка на АССГ за вещи лица.

ОСЪЖДА Е. Г. Г. да заплати на КЕВР разноски по делото в размер на 100 лв./сто/ юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: